

**MAKE
FISHING
FAIR**

Tiekartta

Tiekartta oikeudenmukaisen kalastuksen
saavuttamiseksi ja pienimuotoisen
kalastuksen tukemiseksi Euroopassa

Johdanto

Yli kolmen vuosikymmenen ajan pienimuotoisen kalastuksen¹ potentiaalia ja merkitystä on korostettu monissa asiaankuuluvissa kansainvälisissä ja eurooppalaisissa foorumeissa, ja on saavutettu joitakin rajallisia virstanpylväitä, joissa tunnustetaan sen arvo ja potentiaali osana ratkaisua Euroopan heikossa tilassa olevien merien ja niihin liittyvän elintarviketurvan ongelmaan. Tästä huolimatta se ei ole riittävästi näkynyt todellisina muutoksina, jotka mahdollistaisivat pienimuotoisen kalastuksen (SSF) harjoittajille kohtuullisen toimeentulon ja potentiaalın täysimääräisen hyödyntämisen.

Make Fishing Fair -foorumi, joka järjestetään viikkoa ennen DG Mare -osaston järjestämää pienimuotoisen kalastuksen täytäntöönpanodialogia, on oikea hetki arvioida pienimuotoisen kalastuksen alan nykytilannetta ja sen kohtaamia kumulatiivisia paineita. Pienimuotoinen kalastus on saavuttanut käännekohdan, josta on yhä vaikeampaa palata takaisin, ellei kiireellisiä toimia toteuteta. EU ei voi enää viivytellä tämän alan suojelemisessa ja edistämisessä sekä sen potentiaalın hyödyntämisessä lainsäädännön ja politiikan ohjaamisessa tavalla, joka on oikeudenmukainen kalastajille, tuleville sukupolville ja luonnolle.

Vaikka merisopimus asettaa pienimuotoisen kalastuksen tuen etusijalle ja esittää asiaankuuluvia toimia², jotka voivat olla hyviä askelia eteenpäin, siinä ei anneta yksityiskohtaisia tietoja tuen luonteesta tai siitä, miten tämä prioriteetti varmistetaan tulevassa merilakissa. Tämä on olennaisen tärkeää pienimuotoisen kalastuksen säilymisen turvaamiseksi, jotta politiikan soveltaminen suojelee heidän oikeuksiaan ja heijastaa pienimuotoisten kalastajien erityistarpeita sen sijaan, että sovellettaisiin yhden koon mallia, joka suosii suurempia, vaikutuksiltaan merkittäviä toimintoja.

¹ Käytämme EMFAF:n määritelmää pienimuotoisesta kalastuksesta – alle 12-metriset alukset, jotka käyttävät passiivisia pyydyksiä. Vaikka tämä yksi koko sopii kaikille -määritelmä on epätäydellinen eikä ota täysin huomioon alueellisia eroja, pidämme sitä "riittävän hyvänä" luokituksena.

² Merisopimus sisältää seuraavat konkreettiset linjaukset: Pienimuotoisen kalastuksen tukeminen ensisijaisena tavoitteena. Asiaan liittyviä toimia ovat muun muassa jäsenvaltioiden käyttöön tarkoitettu parhaiden käytäntöjen käsikirja, jonka avulla voidaan parantaa kalastusmahdollisuuksien jakamisen läpinäkyvyyttä ja edistää kestäväää kalastusta, sekä erityinen täytäntöönpanokeskustelu

. Komissio harkitsee myös erityisen neuvoa-antavan komitean perustamista

Toimintakehotuksemme

Tätä taustaa vasten kehotamme **Euroopan unionin toimielimiä laatimaan vuoteen 2026 mennessä toimintasuunnitelman pienimuotoiselle kalastukselle Euroopassa,** jossa otetaan huomioon FAO:n vapaaehtoisten ohjeiden pienimuotoiselle kalastukselle (SSF-ohjeet) periaatteet ja joka perustuu eriytettyyn politiikkaan ja hallintotapaan pienimuotoisen kalastuksen ja laajamittaisen kalastuksen (LSF) osalta.

Suunnitelmaan tulisi sisältyä konkreettisia toimenpiteitä, joihin liittyy Euroopan unionin toimielimille ja jäsenvaltioille sitova aikataulu ja jotka sisältävät seuraavat kohdat:

- Kalakantojen elvyttäminen paremmalla tieteellisellä tutkimuksella ja perinteisellä tietämyksellä ekosysteemin terveyden palauttamiseksi
- Suojella pienimuotoista kalastusta kilpailevilta, vaikutuksiltaan merkittävilta sinisen talouden aloilta varmistamalla etuoikeutettu pääsy ja käyttöoikeus aluevesillä, tarvittaessa laajentamalla se 6 meripeninkulman ja 12 meripeninkulman vyöhykkeelle
- Sovelletaan mukautuvia yhteishallintojärjestelmiä kaikilla rannikkoalueilla
- Kalastusmahdollisuuksien oikeudenmukainen jakaminen sosiaalisten, taloudellisten ja ympäristökriteerien perusteella
- Edistää sukupolvenvaihdosta poistamalla esteitä ja tarjoamalla kannustimia, koulutusta, mentorointia ja kohtuullisia elinkeinoja nuorille kalastajille.
- Rakentaa kestävät yhteisöt, jotka pystyvät sopeutumaan ilmastonmuutokseen
- Takaa oikeudenmukainen pääsy alakohtaiseen tukeen ja markkinoille
- Edistää sukupuolten tasa-arvoa tunnustamalla naisten panos ja varmistamalla tasa-arvoinen osallistuminen ja mahdollisuudet

Tärkeimmät prioriteetit oikeudenmukaisen ja kestäväen tulevaisuuden varmistamiseksi

1. Kalakantojen elvyttäminen paremmalla tieteellisellä tutkimuksella ja perinteisellä tietämyksellä ekosysteemin terveyden palauttamiseksi

Ilman kaloja ei ole tulevaisuutta, ja tällä hetkellä tämä on suuri uhka kaikilla merialueilla. Meidän on palautettava kalakannat ja ekosysteemien toimintakyky. Tämä edellyttää yhteisesti hallinnoituja merensuojelualueita, elvytys suunnitelmia ja tehokasta kalastuksenhoitoa sekä tieteen parasta mahdollista hyödyntämistä ottaen huomioon kaikki kalakantoihin vaikuttavat tekijät yhdistettynä kalastajien kokemukseräiseen ja perinteiseen tietoon hallintopäätösten tueksi. Ensimmäisenä askeleena pyydämme perustamaan erityisen pienimuotoisen kalastuksen neuvonantavan komitean.

Euroopan komission on ensisijaisesti tarkistettava tieteellisten lausuntojen antamisprosessia ja monivuotisten ohjausohjelmien täytäntöönpanoa, asetettava etusijalle vähävaikutteinen kalastus, käytettävä BMSY:tä tavoitearvona ja korjattava kalakantojen elpymistä haittaavat puutteet. Jälkimmäinen tavoite saavutetaan parhaiten asettamalla kiintiöt, jotka tukevat biomassan kasvua, ottaen huomioon kalojen koon ja kalakantojen ikärakenteen, sekä asettamalla etusijalle ihmisravinnoksi tarkoitettu kalastus (erityisesti pienimuotoinen kalastus) kalajauhoa ja kalaöljyä varten tapahtuvan kalastuksen sijaan.

Kehotamme Euroopan komissiota käyttämään kaikkia valtiosopimusten valvojana olevia valtuuksiaan nykyisten asetusten täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien kunnianhimoisen ja konkreettisen toimenpideohjelman laatiminen meristrategiapuitedirektiivin (MSFD) edellyttämän ”hyvän ympäristön tilan” saavuttamiseksi.

Vaadimme valvonta-asetuksen täytäntöönpanossa olevien porsaanreikien poistamista, erityisesti pienten pelagisten lajittelemattomien saaliiden vapauttamista toleranssimarginaalin raportointivelvollisuudesta. Valvonta-asetuksen toimenpiteitä olisi täydennettävä käyttämällä nykyaikaisia valvontatekniikoita, kuten eDNA:ta, noudattamisen vahvistamiseksi ja lajittelemattomien saaliiden seurannan parantamiseksi, samalla kun tehostetaan laittoman virkistyskalastuksen torjuntaa, mukaan lukien kaikkien eurooppalaisten virkistyskalastajien saaliiden pyrstöevien poistaminen.

2. Pienimuotoista kalastusta on suojeltava kilpailevilta, vaikutuksiltaan merkittävilta sinisen talouden aloilta varmistamalla sille etuoikeutettu pääsy aluevesille, jotka ulottuvat tarvittaessa 6 meripeninkulman ja 12 meripeninkulman rajaan asti.

Pienimuotoinen kalastus on asetettava sinisen talouden ytimeen tunnustamalla pienimuotoisen kalastuksen alan omistusoikeudet ja perinteiset oikeudet ja suojelemalla sitä

kilpailevien tai yhteensopimattomien toimintojen aiheuttamalta tilanpuutteelta luomalla ”pienimuotoisen kalastuksen hallinnointialueita”.

Kannatamme sinisen talouden lähestymistapaa, joka perustuu sosiaalisiin perusteisiin ja kunnioittaa ekologisia rajoja ja meriympäristön tavoitteita (hyvä ympäristön tila), sekä osallistavaa merten aluesuunnitteluprosessia, jossa pienimuotoisia kalastajia tuetaan osallistumaan tehokkaasti.

Pienimuotoiset kalastajat on otettava tehokkaasti mukaan ja annettava heille mahdollisuus osallistua merkityksellisesti merten aluesuunnitteluun ja rannikkoalueiden integroituun hallintaan tasavertaisesti muiden sidosryhmien kanssa. Pienimuotoisen kalastuksen paikallinen, perinteinen ja kokemuksellinen tieto olisi otettava huomioon tieteellisten lausuntojen ohella pienimuotoista kalastusta koskevista päätöksistä.

Merilain on tunnustettava pienimuotoisen kalastuksen perinteiset oikeudet (pääsy kalastusalueille ja -varoihin) ja suojeltava alaa voimakkaampien sinisen talouden alojen tunkeutumiselta perustamalla uusiutuva alue, joka antaa etuoikeutetun pääsyn niiden aluevesille ja ulottuu tarvittaessa 6 meripeninkulman ja 12 meripeninkulman rajoille pienimuotoisen, vähävaikutteisen kalastuksen osalta, jossa hoitosuunnitelmat vahvistetaan yhteishallintojärjestelmien kautta.

Parannetaan tiedonkeruuta ja tutkimusta, jotta saadaan tarkkoja tietoja sinisen talouden toimien, kuten virkistyskalastuksen ja uusien energiatoimien, ekologisista, sosioekonomisista ja kumulatiivisista vaikutuksista.

3. Sovelletaan mukautuvia yhteishallintojärjestelmiä kaikilla rannikkoalueilla

Sovelletaan mukautuvaa yhteishallintoa kaikilla rannikkoalueilla, alkaen merensuojelualueista ja ennallistamissuunnitelmista, mukaan lukien pienimuotoiset kalastajat, ja taataan heidän yhteinen päätösvaltansa päätöksenteossa, jota ohjaavat osallistavuus, avoimuus, vastuullisuus ja tasapuolisuus Euroopan rannikkovesillä.

Ocean Act -laissa tulisi selkeästi määrätä yhteishallinnosta, määritellä viranomaisten ja pienimuotoisten kalastajien roolit ja jaetut vastuut sekä kehottaa jäsenvaltioita luomaan erityiset oikeudelliset puitteet, jotka kattavat tämän hallintojärjestelmän rannikkovesillä. Näiden puitteiden tulisi varmistaa, että vuotuisissa kansallisissa talousarvioissa osoitetaan riittävät taloudelliset resurssit yhteishallintojärjestelmien ja sosiaalisen vuoropuhelun tukemiseen, tehokkaan täytäntöönpanon mahdollistamiseen ja pienimuotoisten kalastajien merkitykselliseen osallistumiseen päätöksentekoprosesseihin tarvittavan kapasiteetin rakentamiseen.

4. Varmistettava oikeudenmukainen allokatio kalastusmahdollisuuksien jakaminen perustuen sosiaalisiin, taloudellisiin ja ympäristökriteereihin

Pienimuotoisilla kalastajilla tulisi olla etuoikeutettu pääsy kalavaroihin sosiaalisten, kulttuuristen, taloudellisten ja ympäristökriteerien perusteella, ja olisi pyrittävä lopettamaan kalavarojen käytön yksityistäminen.

Täytäntöönpanon puutteiden korjaamiseksi ja 17 artiklan täyden potentiaalın hyödyntämiseksi tarvitaan selkeät ohjeet ja painotukset näille kriteereille.

Vademecum-oppaasta tulisi johtaa sitova täytäntöönpanosuunnitelma 17 artiklan täysimääräiseksi täytäntöönpanemiseksi, ja siinä tulisi antaa hyviä käytäntöjä koskevia ohjeita sosiaalisesta, taloudellisesta ja ympäristöllisestä kestäväyydestä sekä siitä, miten tällaisia hyviä käytäntöjä voidaan edistää kalastusmahdollisuuksien jakamisen kautta.

Suuntaviivoissa olisi suositeltava kriteerejä, painotuksia, indikaattoreita ja mittaamenetelmiä, jotta jäsenvaltiot voivat panna 17 artiklan täytäntöön oikeudenmukaisesti ja lain hengessä. Niiden tulisi varmistaa tasapuolinen jakaminen pienimuotoisille laivastoille, esimerkiksi varaamalla vähintään 20 prosenttia kokonaiskalastusmahdollisuuksista (TAC ja pyyntiponnistus) niissä kalastuksissa, joita hallinnoidaan TAC:ien ja kiintiöiden avulla, sekä suojatoimenpiteillä, joilla estetään kalastusoikeuksien heikkeneminen, ja läpinäkyvällä hallinnoinnilla, kuten Tanskan rannikkokalastuksen varauspooli on esimerkkinä. Jakamisen tulisi myös helpottaa uusien tulokkaiden, nuorten kalastajien ja naisten pääsyä alalle, sillä heillä on tällä hetkellä esteitä.

Kehotamme Euroopan komissiota käyttämään kaikkia valtaoikeuksiaan perussopimusten valvojana varmistaa 17 artiklan täytäntöönpanon, myös rikkomusmenettelyjen avulla, ja sisällyttämään nämä suuntaviivat erityissäännöksiä merilakiin poistamalla historialliset saaliit kalastusmahdollisuuksien jakamisen yksinomaisena kriteerinä.

5. Edistetään sukupolvenvaihdesta poistamalla esteitä ja tarjoamalla kannustimia, koulutusta, mentorointia ja kohtuullisia elinkeinoja nuorille kalastajille.

Euroopan kalastuksen tulevaisuus riippuu nuorista, heidän sitoutumisestaan ja tyytyväisyydestään työhön, jonka vaikeudet voivat vähentää sen houkuttelevuutta. Toimintasuunnitelman laatiminen pienimuotoiselle kalastukselle Euroopassa on keino puuttua kalastusalan sukupolvenvaihdon kriittiseen ongelmaan, joka uhkaa pienimuotoisen kalastuksen pitkän aikavälin elinkelpoisuutta. Suunnitelman tavoitteena on tarjota nuorille ja uusille tulokkaille pitkän aikavälin kunnolliset ja turvalliset toimeentulomahdollisuudet.

Nykyisten politiikkojen, koulutuksen ja lisenssien täytäntöönpanon yhteydessä uuden sukupolven pääsyyn markkinoille liittyvät esteet on poistettava toimenpiteillä, joilla kannustetaan uutta sukupolvea pienimuotoisia kalastajia, mukaan lukien kiintiöiden saatavuuden takaaminen, taloudellinen tuki ja virallisen koulutuksen, myös verkkokoulutuksen, järjestämiseen tarvittavien tilojen perustaminen.

Tuetaan nuoria kalatalousalan työntekijöitä teknisellä tuella ja hallinnollisella ohjauksella, perustetaan mentorointi- ja oppisopimuskoulutusohjelmia sekä koulutusta, mukaan lukien johtamis- ja viestintätaidot. Perustetaan pienkalastajille heidän tarpeisiinsa sovitettu konkreettinen erityiskoulutus, joka jatkuu koko elämän ajan. Edistetään pienkalastuksen erityistä tutkimusta ja kehittämistä EU:n ja kansallisten tutkimusohjelmien kautta. Tutkitaan ja tuetaan edelleen yhteisomistusjärjestelmiä ja -aloitteita, kuten Project Mer de Liens -hanketta.

Tukea nuorten verkostojen ja tiedonjakoryhmien, kuten Low Impact Fishers Youth Networkin, perustamista, jotta heidän äänensä otetaan huomioon heidän tulevaisuuteensa vaikuttavissa päätöksentekoprosesseissa.

Varmistetaan pienimuotoisen kalastuksen harjoittajille ihmisarvoinen työ ja sosiaaliset oikeudet, kuten oikeus sosiaaliturvaan, asianmukaiseen terveydenhuoltoon, koulutukseen ja turvallisuuteen merellä, tavalla, joka lisää alan houkuttelevuutta nuorten keskuudessa.

Jos energiasiirtymää tuetaan selkeästi politiikalla ja rahoituksella, se voi toimia sekä ympäristöllisenä että sosiaalisena edistäjänä – parantamalla työoloja, nostamalla alan profiilia ja houkuttelemalla nuoria aloittamaan uransa pienimuotoisessa kalastuksessa.

6. Rakentaa kestävät yhteisöt, jotka pystyvät sopeutumaan ilmastonmuutokseen

Kehitetään kalastusyhteisöjen kanssa erityisiä politiikkoja ja suunnitelmia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi ja sen hillitsemiseksi, mukaan lukien korjaavat toimenpiteet terveiden meri- ja makean veden ekosysteemien varmistamiseksi sekä toimenpiteet ympäristö- ja talouskriisien lieventämiseksi, katastrofiriskin vähentämiseksi ja hätätilanteisiin reagoimiseksi.

Tukea kalastuksenhoidon mukautuvaa lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset ja pienimuotoisten kalastajien ja kalatyöntekijöiden erityistarpeet.

Tuetaan aloitteita, jotka parantavat yhteisöjen sietokykyä erityisesti resurssien niukkuuden edessä, autetaan niitä vähentämään sadonkorjuun jälkeisiä menetyksiä ja/tai kehittämään vaihtoehtoisia resursseja, mukaan lukien innovatiivisten ratkaisujen kehittäminen invasiivisten lajien hyödyntämiseksi ja turvallisten toimenpiteiden kehittäminen uusien myrkyllisten lajien käsittelyä varten.

7. Takaa oikeudenmukainen pääsy alakohtaiseen tukeen ja markkinoille

Pienimuotoisten kalastajien tulisi saada oikeudenmukainen ja läpinäkyvä pääsy taloudelliseen tukeen ja avustuksiin, joissa etusijalla ovat oikeudenmukainen siirtyminen ja kestävyys sekä turvallinen pääsy markkinoille ja samalla ylikalastuksen ehkäiseminen.

liiketoiminnan taloudellinen tulos, mitattuna nettovoitolla ilman tukia, on otettava huomioon.

Erillinen pienimuotoisen kalastuksen rahasto tulisi tukea sen energiasiirtymää, laivaston uusimista, kestäviä käytäntöjä, markkinoille pääsyä ja kalastajien kehittämiä teknologioita tai digitaalisia työkaluja kapasiteetin vahvistamisen, teknisen tuen ja hallinnollisten rasitteiden keventämisen avulla, jotta täysi pääsy markkinoille voidaan varmistaa. Tällaisen rahaston tulisi kattaa pääsy vähäpäästöisiin propulsioteknologioihin ja ilmastoystävälliseen alusten suunnitteluun. Pienimuotoisen kalastuksen laivastot tulisi asettaa etusijalle tällaisissa investoinneissa, koska niiden hiilijalanjälki on jo nyt pieni ja niiden sosioekonominen merkitys rannikkoalueille on suuri.

Paikallisia, oikeudenmukaisia ja kestäviä elintarvikejärjestelmiä olisi vahvistettava markkinoille pääsyn ja kannattavuuden parantamiseksi, mukaan lukien infrastruktuuri, suorat ja lyhyet arvoketjualoitteet, kuten yhteisön tukemat kalastusohjelmat, sekä pienimuotoista kalastusta varten tarkoitettu osallistava takuujärjestelmä (PGS), joka perustuu ympäristöön, yhteiskuntaan ja kulttuuriin liittyviin arvoihin. EU:n kalastustuotteiden on voitava kilpailla tasavertaisesti tuontituotteiden kanssa, ja niihin olisi sovellettava vastaavia standardeja ja säännöksiä.

Vahvistetaan pienimuotoisen kalastuksen organisaatioiden kapasiteettia poistamalla hallinnollisia rasitteita ja lisäämällä erityisrahoitusta, jotta voidaan perustaa lisää pienimuotoisen kalastuksen tuottajaorganisaatioita (PO), samalla kun tunnustetaan (ja tuetaan) täysin olemassa olevat organisaatiot.

8. Sukupuolten tasa-arvon saavuttaminen kalastuksessa

Naisten keskeinen rooli kalastuksessa – joka on usein epävirallista ja aliarvostettua – on tunnustettava ja tuettava sen merkityksen vuoksi taloudelle, elintarvikeeturvallisuukselle ja kestäväälle kalastukselle. Naiset kohtaavat patriarkaattiin juurtuneiden perinteisten ja kulttuuristen normien asettamia rajoituksia, jotka rajoittavat heidän näkyvyyttään ja mahdollisuuksiaan.

On varmistettava tasa-arvoinen osallistuminen kalastuksen hallintoon ja päätöksentekoon, jotta naiset voivat tuoda esiin tietonsa ja kokemuksensa tehokkaan tuen ja osallistavien käytäntöjen avulla. Naisten ääntä ja organisaatioita on vahvistettava näkyvyyden lisäämiseksi, johtajuuden edistämiseksi, yhteistoiminnan tukemiseksi ja seuraavan sukupolven johtajien tukemiseksi.

Naisten toimeentuloa tulisi suojella ihmisarvoisen työn periaatteiden avulla, mukaan lukien sosiaaliturva, terveyden suojelu (ammattitautien tunnustaminen) ja etuudet, kuten äitiys- ja isyysloma. Naisten panoksen ymmärtämiseksi ja tukemiseksi tarvitaan kohdennettua tutkimusta ja sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja. Kapasiteetin vahvistamisohjelmien tulisi edistää johtajuutta ja ammatillisia taitoja naisille, samalla kun sukupuolisensitiivisiä teknologioita ja

on kehitettävä asianmukaiset työolot, jotka vastaavat kalastusalaalla työskentelevien naisten erityistarpeisiin.

Pienimuotoisen ja vähävaikutteisen kalastuksen merkitys ja syrjäytyminen

Pienimuotoinen rannikkokalastus (SSF) tukee elämäntapaa, jolla on keskeinen sosioekonominen merkitys rannikko- ja saaristoyhteisöissä, sillä se tarjoaa elinkeinoja ja taloudellista toimintaa erityisesti alueilla, joilla vaihtoehtoja on vähän. Taloudellisen arvonsa lisäksi pienimuotoinen rannikkokalastus säilyttää myös aineetonta kulttuuriperintöä ja perinteistä tietämystä sekä edistää biologista ja kulttuurista monimuotoisuutta. Pienimuotoinen rannikkokalastus eroaa merkittävästi laajamittaisemmasta teollistuneesta kalastuksesta, ja sitä tulisi myös kohdella sen mukaisesti.

Euroopan meri-, kalastus- ja vesiviljelyrahaston (EMFAF) asettaman ja kalatalouden tieteellisen, teknisen ja taloudellisen komitean (STECF) käyttämän mittapuun mukaan SSF (alle 12 metrin pituiset alukset, jotka käyttävät muita kuin vedettäviä pyydyksiä) muodostavat yli 70 % aluskannasta, tuottavat vähintään 50 % kalastuksen työpaikoista ja merkittävän osan lisäarvosta (15 % saaliiden arvosta), mutta niiden osuus on volyymiltään vain 6 % ja ne aiheuttavat vähiten ympäristöhaittoja, toisin kuin laajamittainen, ympäristöön voimakkaasti vaikuttava kalastus. Maailmanlaajuisesti pienimuotoinen kalastus on merien suurin työllistäjä verrattuna muihin kalastusalueisiin, öljy- ja kaasualaan, merenkulkuun ja matkailuun yhteensä (OECD 2016, Smith ja Basurto (2019)).

Pienimuotoinen kalastus (SSF) on pääasiassa mikro- ja nanokokoisia perheyriyksiä, jotka tukevat erilaisia oheistoimintoja – kuten hallintoa, liiketoiminnan johtamista ja kalan käsittelyä – ja auttavat jakamaan sosioekonomisia hyötyjä laajasti. Hyödyistä huolimatta ala on syrjäytynyt, ja se on kärsinyt kalastusmahdollisuuksien ja alan tuen puutteesta vuosikymmenten ajan, mikä on vaikuttanut eurooppalaisten kalastusyhteisöjen yleiseen kestävyteen.

Pienimuotoinen kalastus on osa ratkaisua

Pienimuotoinen kalastus (SSF) voisi olla osa ratkaisua ja muuttaa tilannetta Euroopan heikossa kunnossa olevilla merillä, jos sille annettaisiin poliittista liikkumavaraa ja asianmukaista tukea. Pienimuotoisella kalastuksella on potentiaalia vahvistaa Euroopan elintarviketurvaa, edistää merkittävästi vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden toteuttamista vuosille 2030 ja 2050 sekä edistää YK:n kestävä kehityksen toimintaohjelmaa vuodelle 2030, mukaan lukien YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden (SDG) saavuttaminen.

Peräkkäisten yhteisten kalastuspolitiikkojen (YKP) osittain puutteellinen täytäntöönpano, joka on johtanut suurten ja suurten kalastusmäärien suosimiseen, on kuitenkin johtanut meren tilan vääristymiseen, jolloin monet tärkeistä kalakannoistamme ovat ylikalastettuja ja kalastuspääoma, kalastusmahdollisuudet ja vaikutusvalta ovat keskittyneet yhä harvempien käsiin. Tämä vaarantaa Euroopan elintarviketurvan ja elintarvikesuvereniteetin sekä heikentää rannikkoyhteisöjen tulevaisuudennäkymiä.

Sinisen talouden toimet, kuten tuhoisa teollinen kalastus, öljy-, kaasu- ja huonosti arvioidut ja suunnitellut uusiutuvan energian hyödyntämishankkeet, teollisen mittakaavan vesiviljely, saastuminen ja massaturismi, ovat vaikuttaneet haitallisesti pienimuotoisen kalastuksen elinkeinoin ja häirinneet elävien vesiluonnonvarojen säilyttämiseen tarvittavaa ekologista tasapainoa. Tällä on pitkäaikaisia vaikutuksia kestäväan kalansaantiin, vesiluonnonvarojen hoitoon, työllisyyteen ja sukupolvien uusiutumiseen.

Lopulliset huomioitavat seikat: Meidän on tehtävä kalastuksesta oikeudenmukaista.

Ilman riittävää poliittista tukea ja edellä mainittujen toimien toteuttamista on vaarana, että pienimuotoinen kalastusala jatkaa taantumistaan ja lopulta katoaa. Tämä on haitallista rannikkoyhteisöille, niiden paikalliselle taloudelle, elintarviketuotannolle, perinteille, kulttuurille, tietämykselle ja taidoille sekä tuleville sukupolville, joille kaikki tämä menetetään ja joiden mahdollisuus hyödyntää potentiaaliaan laajempien sosiaalisten, ympäristöön liittyvien ja taloudellisten kestävyystavoitteiden saavuttamiseksi menee hukkaan.

Siksi päätämme toimia yhdessä varmistaaksemme, että tämä toimintakehotus levitetään laajasti, otetaan huomioon ja pannaan täytäntöön kaikilla tasoilla.

Allekirjoittaneet

Associazione Casette dei Pescatori

Casa dei Pesci

Cooperativa San Leopoldo Associazione

Pescatori di Pantelleria

Isole Eolie Pesca Responsabile

Association des Ligneurs de la Pointe de Bretagne

Union des communautés des prud'hommes pêcheurs de Méditerranée (UCPPM)

Prud'homie de Saint Raphaël

Pleine Mer

Latvian Fishermen Federation

Fischereischutzverband Schleswig-Holstein

Association of Small Coastal Fishermen of the Adriatic

European Association of fishermen at the black sea

Marsempre

Scottish Creel Fishers Association

Sveriges Yrkesfiskare Ekonomiska Förening (SYEF)

PO Kustfiskarna Bottenhavet Ekonomisk Förening

Ålands Fiskare r.f.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSK-PO)

Irish Islands Marine Resource Organisation (IIMRO)

C-LIFE

Pot Fishing Agency

Pescartes

Asociación de atuneros con linea de mano del mediterráneo

Miracanarias

Cofradía la restinga (El Hierro)

Mulleres Salgadas

Bivdu

Norges Kystfiskarlag

Snowchange

Federatia Delta Dunarii

Erris Lobster Conservation and Restocking Association

Zygi Fishermen Association

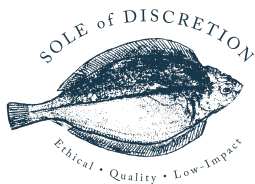
Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków Empesca't

Associazione Casette dei Pescatori

Arts Menors Costa Brava

Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich

Supportive Organisations

Tietoa Make Fishing Fair -kampanjasta

Make Fishing Fair -kampanjaa johtavat pienimuotoiset kalastajat ympäri Eurooppaa, jotka pyrkivät korjaamaan epätasapainon vähävaikutteisen pienimuotoisen kalastuksen ja suurivaikutteisen teollisen kalastuksen välillä oikeudenmukaisen siirtymän avulla. Make Fishing Fair -foorumi kokoaa yhteen 45 kalastajaa 17 maasta sekä päätöksentekijöitä, tutkijoita ja kansalaisjärjestöjä käsittelemään alan kiireellisiä haasteita. Foorumin tavoitteena on vahvistaa kalastajien solidaarisuutta, laajentaa pienimuotoisen kalastuksen tukea ja varmistaa, että heidän äänensä pysyy keskeisenä EU:n poliittisissa keskusteluissa ennen täytäntöönpanodialogien aloittamista.

30 vuotta toimintaa Euroopan pienimuotoisen kalastuksen hyväksi

1995 FAO:n vastuullisen kalastuksen käytännestä: Artikla 6.18 vaatii pienimuotoisen ja perinteisen kalastuksen harjoittajien oikeudet turvalliseen ja oikeudenmukaiseen toimeentuloon sekä etuoikeutettu pääsy perinteisille kalastusalueille kansallisen lainkäyttöalueen sisällä. (Pienimuotoisen kalastuksen oikeuksien globaali säätö.)

2009 cvHuhtikuu: EU:n vihreä kirja yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta ehdottaa eriytettyä lähestymistapaa pienimuotoiseen (SSF) ja suurimuotoiseen kalastukseen (LSF).
Marraskuu: Brysselin työpajan julkilausuma pienimuotoisesta kalastuksesta ja YKP:n uudistuksesta vahvistaa pienimuotoisen kalastuksen äänen kuulemista EU:n politiikassa.

2010 Ocean2012-kampanja: Edistää kalastusmahdollisuuksien jakamista niille, jotka kalastavat kestävästi ja tuottavat suurinta yhteiskunnallista hyötyä.

2012 Toukokuu: YK:n maailman elintarviketurvallisuuskomitea hyväksyy vapaaehtoiset ohjeet maanomistuksen, kalastuksen ja metsien vastuullisesta hallinnosta.
Marraskuu: Ensimmäisessä eurooppalaisten pienkalastajien kongressissa annetussa julkilausumassa asetetaan yhteinen visio eurooppalaisille pienkalastajille ja vaaditaan LIFE-ohjelman perustamista.

2013 Toinen eurooppalaisten pienkalastajien kongressi vahvistaa alueellista yhteistyötä.

Uusi yhteinen kalastuspolitiikka (YKP) hyväksytään – siinä otetaan käyttöön 17 artikla, jolla edistetään kalastusmahdollisuuksien oikeudenmukaisempaa ja kestävämpää jakamista.

2014 FAO:n vapaaehtoiset ohjeet kestäväen pienimuotoisen kalastuksen turvaamiseksi hyväksytään – globaali kehys, joka yhdistää pienimuotoisen kalastuksen elintarviketurvaan ja köyhyyden poistamiseen.

2015 Yhdistyneiden kansakuntien kestäväen kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030 hyväksytään – sisältää kestäväen kehityksen tavoitteen 14.b, joka takaa pienimuotoisille kalastajille pääsyn meren luonnonvaroihin ja markkinoille.

LIFE (Low Impact Fishers of Europe) perustetaan virallisesti; avaa Brysselissä toimiston, joka toimii pienimuotoisen kalastuksen edustajana EU:n tasolla.

2018 Pienimuotoista kalastusta koskeva alueellinen toimintasuunnitelma (RPOA) käynnistettiin Välimerellä ja Mustallamerellä – ensimmäinen alueellinen etenemissuunnitelma kestäväälle pienimuotoiselle kalastukselle.

2019 ”A Fair Deal for SSF” -kampanja vaatii historiallisten vääryyksien korjaamista ja oikeudenmukaista pääsyä resursseihin.

2021 Lokakuu: LIFE & Our Fish julkaisevat raportin kalastusmahdollisuuksista muutoksen tekijöinä.
Marraskuu: LIFE julkaisee lausunnon yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta, jossa korostetaan tarvetta eriytyneeseen lähestymistapaan pienimuotoiseen kalastukseen.

2022 Kesäkuu: YK:n merikonferenssi (Lissabon) — Pienimuotoisen kalastuksen järjestöt ympäri maailmaa yhdistävät voimansa ”Pienimuotoisen kalastuksen toimintakehotuksessa” SDG 14.b:n toteuttamiseksi.

Euroopan parlamentin päätöslauselmat 17 artiklan täytäntöönpanosta sekä pienimuotoisen kalastuksen tilanteesta ja tulevaisuudennäkymistä EU:ssa

2023 Marraskuu: LIFE julkaisee toimintakehotuksen yhteisen kalastuspolitiikan paremman täytäntöönpanon edistämiseksi eriytetyn lähestymistavan avulla.

IYAFA:n alueellinen työpaja (Galicia, Espanja): "Yleisen julkilausuman" ja "Naisten kalastustoimintaohjelman" hyväksyminen.

Euroopan parlamentin päätöslauselma EU:n kalastuksen yhteishallinnosta ja alan roolista hallintatoimenpiteiden täytäntöönpanossa.

2024

Toukokuu: Make Fishing Fair -kampanja käynnistyy – 38 kalastajaryhmää ja 20 kansalaisjärjestöä vaatii oikeudenmukaista kiintiöiden jakamista, oikeudenmukaista siirtymää sekä avoimuutta tukien ja kiintiöiden jakamisessa.

Heinäkuu: Manifestissa X. lainsäädäntökaudelle (2024–2029) esitetään pienimuotoisen kalastuksen poliittiset painopisteet seuraavalle EU:n toimikaudelle.

2025

Helmikuu: LIFE esittää näkemyksensä merisopimuksesta vaikuttaakseen maailmanlaajuiseen merien hallintoon.

Maaliskuu: Make Fishing Fair -parlamenttitapahtuma kokoaa pienkalastajat ympäri Eurooppaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa Euroopan parlamenttiin edistämään oikeudenmukaisempaa pääsyä kalastusmahdollisuuksiin ja suurempaa tukea vähävaikutuksille kalastuskäytännöille.

Kesäkuu: Kalastajien toimintakehotus saa näkyvyyttä UNOC3-kokouksessa, mikä nostaa pienimuotoisen kalastuksen kysymykset globaalille tasolle.

Syyskuu: LIFE ottaa yhteyttä komissaari Kadisiin koskien 17 artiklan Vademecumia ja vahvistaa oikeudenmukaisen jakamisen periaatteita.

MAKE FISHING FAIR

blue ventures
beyond conservation

The Make Fishing Fair Campaign is a partnership between
the Low Impact Fishers of Europe and Blue Ventures

